

Inleiding stelling:

Europa heeft in 2012 een verbod gelegd op de productie van eieren in klassieke kooien, maar laat anno 2024 nog steeds toe dat die eieren - die hier niet meer mogen geproduceerd worden - massaal worden ingevoerd in Europa. Alleen al vanuit Oekraïne, die sinds de inval heffingsvrij mag importeren, is er in 2023 54.679 ton ei-equivalenten geïmporteerd (60,8% van de totale import binnen Europa en 6,6 keer meer dan in 2021).

Stelling 8: Europa, indien het zichzelf serieus wil nemen, dient een strikt Europees level playing field te hanteren waarbij er geen producten mogen geïmporteerd worden die niet aan hun eigen EU-wetgeving voldoen.

Akkoord - Zeker als we over dezelfde afnamemarkt spreken. Kwaliteitscontrole moet even streng zijn aan de grens als binnen de stal.

Akkoord - Een gelijk speelveld is het toonbeeld van democratie. We vinden het onaanvaardbaar dat er op Europees niveau beslissingen worden genomen die een zo een verregaand nadelig effect hebben op onze lokale voedselvoorzieners. Naar de consument toe zou eerlijke communicatie, meer transparantie en vermelding van oorsprong grondstoffen op verwerkte producten meer bewust maken en een verandering in aankoopgedrag kunnen hebben.

Akkoord - Europa moet in handelsverdragen spiegelclausules opnemen voor landbouwproducten zodat de producten die geïmporteerd worden geproduceerd worden aan dezelfde strenge normen qua voedselveiligheid, dierenwelzijn, etc. als binnen de EU. Belangrijk daarbij is dat we evolueren van kwaliteitsvoorwaarden op het eindproduct (eg. Salmonellavrij-kippenvlees) naar kwaliteitsvereisten op het productieproces (zoals in Vlaanderen het geval is) om op die manier een eerlijke concurrentie mogelijk te maken. -

Akkoord - Als we strenge regels hanteren inzake milieu en dierenwelzijn binnen Europa, moeten we die ook toepassen op alle ingevoerde producten. Anders doen we ons zelf de das om en bereiken we ook geen vooruitgang op vlak van milieu of dierenwelzijn. Dus we zijn voor strenge regels en controle aan de Europese buitengrenzen en tegen vrijhandelsakkoorden die dumping van klimaat- of milieuschadelijke of onethisch geproduceerde waren toelaten in Europa (cf. bijv. het Mercosur-verdrag).

Akkoord - We willen onze hoge standaarden handhaven door ervoor te zorgen dat ingevoerde producten aan dezelfde kwaliteitseisen voldoen als producten die hier werden geproduceerd. Het is dus van belang dat bestaande kwaliteitseisen correct gehandhaafd worden bij producten die op onze markt worden gebracht. We blijven voorstander van het afsluiten van handelsakkoorden om onze welvaart te garanderen, onder andere door nieuwe afzetmarkten te creëren, maar ook om via samenwerking tot duurzame ontwikkeling te komen. We zien handelsakkoorden als een hefboom naar duurzaam ondernemen, productnormen, milieudoelstellingen,...

Als partij zijn we nooit zo ver gegaan om spiegelclausules te vragen, want dit is een groot risico voor nieuwe handelsakkoorden. Wat bijvoorbeeld als plots onze partners ook spiegelclausules invoegen waaraan onze producenten moeilijk kunnen voldoen? Om die reden hebben wij altijd gefocust op de kwaliteitseisen van het eindproduct en niet op de productieprocessen. Zoals hierboven gesteld zijn handelsakkoorden voor ons een hefboom. De EU heeft wel enkele maatregelen genomen om bijvoorbeeld te vermijden dat (voedings)producten op de markt worden gebracht die gelinkt zijn aan ontbossing en bosdegradatie.

Akkoord - We moeten waken over een gelijk speelveld door te zorgen voor spiegelclausules in de vrijhandelsakkoorden zodat geïmporteerde producten aan dezelfde strenge voorwaarden onderworpen zijn. Tegelijk is het ook voor Europa zelf een aandachtspunt om zichzelf niet te verliezen in overreglementering en steeds de beste van de klas te willen zijn als dat tot gevolg heeft dat de concurrentiepositie van onze boeren bedreigd wordt. Duurzaamheid heeft immers drie dimensies: ecologisch, maar ook economisch en sociaal.

Akkoord - Wij hebben ons altijd gekant tegen de vrijhandelsverdragen, zoals die met de Mercosur, Australië en Nieuw-Zeeland, die de import van melk en vlees uit die landen wil vergemakkelijken. In internationale verdragen en regelgeving sluiten we landbouw en voedsel uit. Wij willen dat dezelfde milieu-, sanitaire, sociale en dierenwelzijnsnormen gelden als hier. Het is bovendien absurd voedsel van de andere kant van de wereld in te voeren dat hier geproduceerd kan worden. In de plaats daarvan oriënteren we onze landbouw en veeteelt op de productie van gezonde, lokale voeding.

Akkoord - De vraag stellen is ze beantwoorden. Uiteraard moet er op Europees niveau een strikt gelijk speelveld worden gehanteerd, meer nog ook op wereldniveau moet hier naar gestreefd worden. Los van de problemen waarmee Oekraïne actueel wordt geconfronteerd, mag men geen andere criteria gebruiken. Trouwens, wat Oekraïne betreft gaat het niet alleen over heffingsvrij importeren maar ook regels inzake dierenwelzijn die hier gelden.

VOORUIT **Akkoord** - We moeten veel kritischer kijken naar handelsakkoorden en welke producten we importeren om twee redenen. Ten eerste leggen we in de Europese Unie landbouwers veel voorwaarden op waar hun concurrenten in het buitenland niet aan moeten voldoen. Zo verplaatsen we de milieu-impact van onze eigen landbouw gewoon naar het buitenland en zetten we geen stap vooruit. Ten tweede zorgt dit voor oneerlijke concurrentie voor onze landbouwers die het risico lopen om weggeconcentreerd te worden. Dat is een enorm probleem voor individuele landbouwers maar ook voor de samenleving omdat we zo afhankelijk dreigen te worden van buitenlandse voedingsproducten waardoor onze strategische autonomie in het gedrang komt.